

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verder te noemen: het College, heeft op 22 november 2021 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de examencommissie namens de decaan van de Erasmus School of Economics (ESE), hierna verweerder, van 29 oktober 2021 betreffende een (definitief) (negatief) bindend studieadvies (hierna: "bestreden beslissing").

---

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het negatief bindend studieadvies van 19 augustus 2021;
- de vernietiging van het negatief bindend studieadvies van 19 augustus door het College op 23 september 2021 met zaaknr. 21.230;
- het horen van appellant op 26 oktober 2021;
- het advies van de studieadviseur van 28 oktober 2021;
- het negatief bindend studieadvies van 29 oktober 2021;
- het beroepschrift van appellant van 2 november 2021;
- het verweerschrift van verweerder van 15 november 2021.

1.2. Met het oog op de behandeling van het beroep is op 22 november 2021 een digitale hoorzitting gehouden. Appellant is verschenen, bijgestaan door ..... Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door ..... en .....

1.3. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt volgens artikel 7:21 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) door het verhandelde ter zitting op te nemen in de uitspraak van het College.

2. Het geschil

2.1. Appellant kan zich niet verenigen met het genomen besluit en voert daartoe, kort samengevat het volgende aan:

- er is sprake van een onbevoegd genomen besluit;
- door het vernietigen van het eerste studieadvies en met het uitbrengen van het nieuwe studieadvies van 29 oktober 2021 is niet voldaan aan hetgeen in artikel 30 van de onderwijs- en examenregeling (hierna: "OER") is bepaald. Zelfs indien er nog een negatief bindend studieadvies kan worden gegeven is dit niet eerder dan aan het eind van het tweede jaar van inschrijving;
- er is sprake van strijdigheid met het beginsel van fairplay nu er wordt gemotiveerd richting een negatief bindend studieadvies;
- verweerder heeft niet voldaan aan hetgeen is bepaald in de uitspraak van het College van 23 september 2021 in zaaknr. 21.230;
- het advies van de studieadviseurs kan niet zomaar worden gepasseerd. Daarbij spelen er méér omstandigheden, waaronder de problemen omtrent huisvesting;
- de studieadviseurs baseren zich op onvolledige informatie, althans uit het advies van 28 oktober 2021 volgt niet dat zij zich gebogen hebben over alle door appellant aangevoerde omstandigheden;
- tot slot doet appellant een beroep op de hardheidsclausule ex artikel 26 van de OER.

2.2. Verweerder heeft zijn standpunten gehandhaafd en verweer gevoerd. In het bijzonder voert hij kort samengevat het volgende aan:

- appellant is gecompenseerd voor de mogelijk nadelige gevolgen die de coronapandemie op zijn studievoortgang heeft gehad vanwege de verlaagde BSA norm (voorheen 60 EC) van 52 EC;
- er geen causaal verband bestaat tussen de door appellant opgeworpen omstandigheden en de door hem behaalde studieresultaten.

3. Het wettelijk kader

3.1. In artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") is voor zover van belang het volgende bepaald:

1. Het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit, hogeschool of levensbeschouwelijke universiteit brengt iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip waarop dat advies wordt uitgebracht.
2. Onverminderd het eerste lid kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutisch examen niet met goed gevolg heeft afgelegd
3. Aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden. Het instellingsbestuur kan de afwijzing uitstrekken tot opleidingen die met de desbetreffende opleiding het propedeutisch examen gemeen hebben. Het instellingsbestuur kan van de bevoegdheid krachtens dit lid slechts gebruikmaken, indien het in de propedeutische fase van de desbetreffende opleiding zorgt voor zodanige voorzieningen dat de mogelijkheden voor goede studievoortgang zijn gewaarborgd.
4. Voordat het instellingsbestuur tot afwijzing overgaat, geeft het de desbetreffende student een waarschuwing onder bepaling van een redelijke termijn waarbinnen de studieresultaten ten genoegen van dat bestuur moeten zijn verbeterd. Het instellingsbestuur stelt de student alvorens tot een afwijzing over te gaan in de gelegenheid te worden gehoord. (...)"

3.2. In artikel 2.1 van het uitvoeringsbesluit WHW 2008 is voor zover van belang het volgende bepaald:

1. De persoonlijke omstandigheden bedoeld in de artikelen 7.8b, derde lid, en 7.9, derde lid, van de wet, zijn:
  - a. ziekte van betrokkene,
  - b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornis van betrokkene,
  - c. zwangerschap van betrokkene,
  - d. bijzondere familie-omstandigheden,
  - e. het lidmaatschap, daaronder begrepen het voorzitterschap, van: (...)
  - f. andere in de regelingen, bedoeld in de artikelen 7.8b, zesde lid, en 7.9, vijfde lid, van de wet door het instellingsbestuur aan te geven omstandigheden waarin betrokkene activiteiten ontplooit in het kader van de organisatie en het bestuur van de zaken van de instelling,
  - g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid, dan wel van een vergelijkbare organisatie van enige omvang, bij wie de behartiging van het algemeen maatschappelijk belang op de voorgrond staat en die daartoe daadwerkelijk activiteiten ontplooit,
  - h. andere in de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13 van de wet, op grond van artikel 7.13, tweede lid, onderdeel f, van de wet, vast te leggen persoonlijke omstandigheden,
  - i. andere dan in de onderdelen a tot en met h bedoelde persoonlijke omstandigheden die, indien zij door het instellingsbestuur niet in de beoordeling zouden worden betrokken, zouden leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. (...)"

- 3.3. In de Onderwijs- en Examenregelingen BSc Programmas' 2020-2021 (hierna: OER) is, voor zover relevant bepaald:

"Artikel 29 - Het bindend studieadvies

1. Iedere student ontvangt aan het eind van diens eerste jaar van inschrijving voor een van de opleidingen een bindend advies over de voortzetting van zijn opleiding. (...). Het advies wordt (...) uitgebracht door de voorzitter van de examencommissie krachtens mandaat van de decaan.

(..)

11. De persoonlijke omstandigheden die in acht worden genomen bij het uitbrengen van het bindend studieadvies zijn:

- a. ziekte van betrokkene;
- b. lichamelijke, zintuiglijke of andere functiebeperkingen van betrokkene;
- c. zwangerschap van betrokkene;
- d. bijzondere familie-omstandigheden;
- e. lidmaatschap van de universiteitsraad, de faculteitsraad of de opleidingscommissie;
- f. andere persoonlijke omstandigheden als bedoeld in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW.

De student die als gevolg van persoonlijke omstandigheden redelijkerwijze kan vermoeden studieovertraging op te lopen, dient dit tijdig aan de studieadviseur te melden. De melding heeft tot doel de studieovertraging ten gevolge van de omstandigheden te beperken en, indien naar het oordeel van de studieadviseur nodig, een individueel studieplan op te stellen. De melding is tijdig indien dit geschiedt binnen vier weken na het begin van een omstandigheid.

(...)

Artikel 36 - Hardheidsclausule

In zeer uitzonderlijke individuele omstandigheden waarbij toepassing van een of meer bepalingen uit deze onderwijs- en examenregeling leidt tot apert onredelijke en/of onbillijke situaties, kan het bevoegde orgaan op een schriftelijk en met redenen omkleed verzoek van betrokkene afwijken van bedoelde bepaling(en) ten gunste van betrokkene."

- 3.4. In een uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO) van 15 februari 2016 en zaaknr. 2015/264, [r.o. 2.3.1] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Het College stelt voorop dat indien een student persoonlijke omstandigheden heeft gemeld bij een studentendecaan, die decaan gehouden is, voordat het horen van een student als bedoeld in artikel 7.8b, vierde lid, van de WHW, plaatsvindt, een schriftelijk advies uit te brengen, welk advies ook aan de student moet worden verzonden. Zo deze verplichtingen niet al in de eigen regels van de hogeschool zijn neergelegd, vloeien deze voort uit het zorgvuldigheids- en rechtszekerheidsbeginsel. Het College merkt voorts op dat de betrouwbaarheid van de gesprekken niet kan afdoen aan de verplichting van de decaan om toetsbaar, feitelijk juist, begrijpelijk en deugdelijk gemotiveerd advies te geven"

- 3.5. In een uitspraak van het CBHO van 4 februari 2019 en zaaknr. 2018/180, [r.o. 2.5] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Als de rugklachten appellant in het tweede en derde blok beperkten bij het studeren, had hij deze omstandigheid op dat moment ook moeten melden bij de studentendecaan. Appellant behoorde hiermee bekend te zijn (...). Doordat appellant de rugklachten niet tijdig bij de studentendecaan heeft gemeld, heeft deze geen causaal verband tussen de klachten en het achterblijven van de studieresultaten kunnen vaststellen. Ook is daardoor aan de instelling de mogelijkheid ontnomen om appellant te begeleiden bij de studievoortgang en voorzieningen te bieden."

- 3.6. In een uitspraak van het CBHO van 16 maart 2020 en zaaknr. 2019/211, [r.o. 2.3.2] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Voorts overweegt het College dat appellante haar persoonlijke omstandigheden laat heeft gemeld bij de studentendecaan. Appellante heeft ter zitting van het College ook erkend dat zij eerder hiervan melding had moeten maken. Door deze omstandigheden zo laat te melden, heeft zij de opleiding de mogelijkheid ontnomen om advies te geven dan wel voor haar passende voorzieningen te treffen. Tevens heeft de studentendecaan hierdoor het causaal verband tussen de persoonlijke omstandigheden en het niet voldoen aan de studievoortgangsnorm niet kunnen vaststellen. Het College is van oordeel dat dit voor risico van appellante komt."

- 3.7. In een uitspraak van het CBHO van 19 juni 2017 en zaaknr. 2017/064, [r.o. 2.4.1] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"Ingevolge artikel 7.61, vijfde lid, van de WHW vernietigt, indien het college van beroep het beroep gegrond acht, het de beslissing geheel of gedeeltelijk. Het college is niet bevoegd in de plaats van de geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen, wat de openbare instellingen betreft in afwijking van artikel 7:25 van de Algemene wet bestuursrecht (...)"

- 3.8. In de kamerstukken II 2007/08 31 352, nr. 6, pp. 4-7 is het volgende, voor zover van belang, opgenomen (onderstreping College):

"Een uitspraak die slechts strekt tot gegrondverklaring van het beroep en vernietiging van het bestreden besluit, wordt vaak gevolgd door een extra bestuurlijke procedure en een nieuw besluit dat – zeker als het bestuursorgaan zijn oorspronkelijke opvatting overeind houdt – uitnodigt tot het starten van een volgende beroepsprocedure. Daardoor kan het lang duren voordat de bestuursrechter het bestreden besluit daadwerkelijk inhoudelijk heeft getoetst c.q. het materiële geschil daadwerkelijk heeft beslecht, en dus ook voordat precies duidelijk is waaraan partijen toe zijn en welke rechtspositie zij ten opzichte van elkaar hebben (...)

Dit wordt in toenemende mate als een probleem ervaren, en kan zelfs in strijd komen met het – in artikel 6, eerste lid, EVRM neergelegde – vereiste van berechting binnen een redelijke termijn en/of het in artikel 13 EVRM neergelegde vereiste van een «effective remedy» (vgl. EHRM 19 maart 1997, JB 1997/98 m.nt. AWH). De periode tussen de indiening van het bezwaarschrift en het uiteindelijke rechtens houdbare besluit bedraagt immers vaak enige jaren, als daartussen een bezwaarschriftprocedure, een beroepsprocedure, een tweede bezwaarschriftprocedure en een tweede beroepsprocedure (moeten) worden afgewikkeld.

Het geringe probleemoplossend vermogen van het bestuursprocesrecht en de daaruit voortvloeiende vertraging van besluitvorming – onder meer als het gaat om maatschappelijk belangrijke of economisch kansrijke projecten – is nadelig voor bestuursorganen, maar ook voor veel burgers. In zoverre zij verwezen naar paragraaf 1 van het algemeen deel van deze toelichting. Hieraan voegen wij nog toe dat een zo efficiënt mogelijke rechtspleging op zichzelf een nastrevenswaardig maatschappelijk belang is, gelet op de noodzaak om het draagvlak voor rechtspraak in het algemeen overeind te houden.

(...)

Uiteraard kan het gebeuren dat een na toepassing van de bestuurlijke lus gewijzigd besluit nog steeds lijdt aan een of meer gebreken die noodzaken tot nadere besluitvorming. In zo'n geval kan de bestuursrechter het besluit alsnog vernietigen. (...) De bestuursrechter is evenzeer bevoegd tot het passeren van formele gebreken (artikel 6:22), (...)."

- 3.9. In het per 1 januari 2013 aan de Algemene wet bestuursrecht (Awb) toegevoegde artikel 8:41a is bepaald dat de bestuursrechter het hem voorgelegde geschil zoveel mogelijk definitief beslecht. Vernietiging van een besluit met de opdracht aan het bestuursorgaan om een nieuw besluit te nemen wordt uitdrukkelijk als laatste mogelijkheid gezien.

4. Overwegingen

Inleiding

4.1. Alvorens het College toekomt aan een beoordeling ziet hij zich allereerst voor de vraag gesteld hoe dit geschil finaal kan worden beslecht. Daarbij acht hij het volgende van belang. Zoals volgt uit vaste rechtspraak van het CBHO (bijv. uitspraak CBHO van 19 juni 2017 met zaaknr. 2017/064) is het College ingevolge artikel 7.61 lid 5 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") niet bevoegd om de rechtsgevolgen van een vernietigde beslissing in stand te laten. Evenmin is hij bevoegd om in de plaats van een geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing een nieuwe beslissing te nemen. Wel is hij bevoegd om op grond van artikel 6:22 van de Awb formele gebreken te passeren als belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld. Hieraan moet worden toegevoegd dat indien een verweerder zijn oorspronkelijke opvatting overeind houdt een gegrondverklaring van het College als zodanig uitnodigt tot het starten van een volgende beroepsprocedure. Voor appellant kan het daarmee lang duren voordat een besluit daadwerkelijk inhoudelijk wordt getoetst c.q. het geschil materieel is beslecht. Tot slot is een zo efficiënt mogelijke rechtspleging op zichzelf een nastrevenswaardig maatschappelijk belang, gelet op de noodzaak om het draagvlak voor rechtspraak (en dus ook die van het College) in het algemeen overeind te houden. (vgl. kamerstukken II 2007/08 31 352, nr. 6, p. 4).

Toepassing van het voorgaande op het onderhavige geval

- 4.2. Het College zal eerst beoordelen of verweerder op grond van artikel 7.8b WHW, tot de conclusie is kunnen komen dat appellant, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt is voor de opleiding International Bachelor Economics and Business Economics doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daarover zijn vastgesteld.
- 4.3. Het College stelt vast dat appellant in het studiejaar 2020-2021 60 EC had kunnen behalen en daarvan (inclusief compensatie) 44 EC heeft behaald. Aldus heeft appellant weliswaar bijna 75% van de vakken (inclusief compensatie) in het studiejaar 2020-2021 behaald, maar heeft hij niet aan de norm van 52 EC voldaan. Verder gaat het College uit van het feit dat appellant de vakken Accounting (blok 1), Macro (blok3), Statistiek 1 (blok 3), Filosofie (blok 4) niet behaald heeft en in de herkansingsperiode (resit) een poging heeft gedaan om de vakken Statistiek 1 en Filosofie alsnog met een voldoende af te sluiten.
- 4.4. Appellant betoogt dat hij door meerdere omstandigheden, waaronder (a) broddelen, (b) het overlijden van een groeperingsgenoot, (c) getuige van een val van een meisje uit een raam, (d) het coronavirus en (e) mogelijk Epstein-Barr, hinder heeft ondervonden gedurende het studiejaar 2020-2021. Verder brengt hij naar voren dat hij ook problemen omtrent zijn (f) huisvesting heeft ervaren en dit geleid heeft tot verminderde studeerbaarheid. Daarbij beroept hij zich tot slot op het, achteraf onjuist, gegeven (g) advies van de studieadviseur inhoudende dat hij zich enkel diende te richten op drie openstaande vakken en bij het behalen van één van deze drie openstaande vakken hem dit een positief bindend studieadvies zou opleveren.

- 4.5. Dit betoog slaagt niet. De persoonlijke omstandigheden die bij de beoordeling kunnen worden betrokken zijn genoemd in artikel 2.1 van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 (hierna: "uitvoeringsbesluit"). Daarnaast geldt dat tussen deze persoonlijke omstandigheden en de behaalde studieresultaten een causaal verband (een samenhang) moet kunnen worden vastgesteld. Ter zitting is vast komen te staan dat appelland het (a) broddelen pas heeft gemeld aan het einde van het studiejaar. Daarmee kan niet gezegd worden dat appelland tijdig melding heeft gemaakt van deze persoonlijke omstandigheid en met een tijdige melding hadden bovendien maatregelen getroffen kunnen worden (vgl. uitspraken CBHO van 8 oktober 2018 met zaak nr. 2018/009 en 16 maart 2020 met zaak nr. 2019/211). Dit komt aldus voor rekening en risico van appelland. Het (b) overlijden van een groepsgeenoot, hoe spijtig ook, valt onder deze omstandigheden niet onder de persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 2.1 uitvoeringsbesluit. Ook heeft appelland, anders dan de studieadviseur meent, geen begin van bewijs geleverd voor het oordeel dat er sprake is van enig causaal verband tussen voornoemde aangevoerde omstandigheden en behaalde studieresulta(a)t(en). Blijkens het dossier vond deze gebeurtenis, anders dan de studieadviseur betoogt, pas na het tentamen Accounting (blok) plaats. Daarmee valt niet in te zien hoe deze omstandigheid samenhangt vertoont met de behaalde onvoldoende van accounting. Het (c) getuige zijn van een val van een meisje uit het raam kwalificeert, onder deze omstandigheden, eveneens niet als persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 2.1 uitvoeringsbesluit. Voor wat betreft het oplopen van het (d) coronavirus en (e) mogelijk Epstein-Barr overweegt het College dat dit wel valt onder de persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 2.1 uitvoeringsbesluit, maar dat appelland enerzijds deze persoonlijke omstandigheden niet tijdig heeft gemeld en anderzijds uit het door appelland geschetste ziekteverloop en behaalde studieresultaten in die periode, zijnde een 7,9 voor ICT en 6,3 voor Micro, causaliteit aldus ontbreekt. Voor zover appelland betoogt dat het gebrek aan huisvesting als een persoonlijke omstandigheid in de zin van artikel 2.1 lid 1 sub h uitvoeringsbesluit valt aan te merken, merkt het College op dat dit voor iedere student geldt en dat de krapte op de woningmarkt ook voor studenten als bekend mag worden verondersteld en hij daar tijdig op hadden kunnen anticiperen. Tot slot heeft het College onvoldoende aanknopingspunten gevonden voor het standpunt dat (g) aan appelland een verkeerd advies zou zijn gegeven. Van overige persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 2.1 uitvoeringsbesluit is het College overigens niet gebleken.
- 4.6. Voor zover appelland betoogt dat er sprake is van een onbevoegd genomen besluit overweegt het College dat voldoende vast is komen te staan dat daadwerkelijk sprake is van een kennelijke verschrijving in de bestreden beslissing. Uit artikel 29 van de OER volgt immers dat verweerder het bindend negatief studieadvies krachtens mandaat van de decaan heeft afgegeven en verweerder heeft dit ter zitting (nogmaals) bevestigd.
- 4.7. Naar aanleiding van het betoog van appelland dat gelet op [artikel 29 van] de OER geen negatief bindend studieadvies door verweerder meer zou kunnen worden verstrekt, althans zelfs als dit wel mogelijk zou zijn pas aan het einde van het studiejaar 2021-2022 overweegt het College als volgt. Met verweerder is het College van oordeel dat uit de OER niet zonder meer kan worden opgemaakt dat bij een eventuele vernietiging van het negatief bindend studieadvies er geen "nieuw" negatief bindend studieadvies kan worden gegeven. Bij gebrek aan aanknopingspunten in de OER sluit het College aan bij de WHW en rechtspraak van het CBHO (vgl. Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 25 augustus 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1897). Anders dan appelland betoogt, is het College van oordeel dat, inachtnemende de strekking en jurisprudentie van 7.8b WHW, verweerder wel degelijk een nieuw besluit kan nemen.

- 4.8. Het College overweegt verder dat, anders dan appellant betoogt, de door hem opgeworpen omstandigheden op zichzelf dan wel tezamen bezien niet tot het standpunt leidt of leiden, dat de gevolgen voor hem onevenredig zijn in verhouding tot de met BSA norm te dienen doelen. Daarmee kan verweerder worden gevolgd in zijn standpunt dat er geen aanleiding is om de hardheidsclausule toe te passen.
- 4.9. Hetgeen appellant voor het overige heeft aangevoerd, leidt evenmin tot een ander oordeel.
- 4.10. Het College is gelet op het voorgaande derhalve van oordeel dat verweerder kan worden gevolgd in zijn conclusie dat appellant, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt is voor de opleiding International Bachelor Economics and Business Economics doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daarover zijn vastgesteld. Inhoudelijk, dus ten materiële, houdt het bestreden besluit in rechte stand.
- 4.11. Vervolgens ziet het College zich gesteld voor de vraag of het bestreden besluit op formele gronden, namelijk wegens een in aanvang niet goed gevolgde procedure en onvoldoende motivering, voor vernietiging in aanmerking komt. Na de eerdere vernietiging is het hier ter discussie staande negatief bindend studieadvies van een onderbouwing voorzien, maar pas hangende beroep is verweerder met een volledige onderbouwing gekomen. Een dergelijke gang van zaken verdient in de ogen van het College niet de schoonheidsprijs. Echter, naar het oordeel van het College is het aannemelijk dat appellant door het geconstateerde gebrek niet is benadeeld en dat het gebrek met toepassing van artikel 6:22 Awb kan worden gepasseerd. Hierbij neemt het College in aanmerking dat appellant veelvuldig gehoord is en hij ter zitting een reactie kon geven op de aanvulling van de motivering. Ook leidt een (nieuwe) gegrondverklaring op formele gronden blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting niet tot een ander standpunt van verweerder. Daarmee duurt het voor appellant alleen maar langer om een nieuw te nemen besluit inhoudelijk getoetst te krijgen en ligt strijdigheid met het in artikel 13 EVRM neergelegde vereiste van een *effective remedy* op de loer. Wel ziet het College in de procedurele tekortkomingen aan de kant van verweerder aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Conclusie

- 4.12. De slotsom is dat het (administratief) beroep ongegrond moet worden verklaard met een veroordeling van verweerder in de proceskosten van appellant.

5. Uitspraak

Het College,

- I. verklaart het beroep van appellant ongegrond;
- II. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1068,- (2 punten (beroepschrift en zitting) ad €534 vermenigvuldigd met wegingsfactor 1) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld te Rotterdam op 22 november 2021 door het College van Beroep voor de Examens van de EUR onder voorzitterschap van .....(voorzitter), ... en ..... (leden), in aanwezigheid van ....., secretaris, en ondertekend door de voorzitter en de secretaris van het college.

* ..... is niet in de gelegenheid

Uitspraak zaaknummer 21.284 verzonden op: 20 december 2021.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs te Den Haag.